

HÁZIBARÁT.

A HÁZTARTÁS, KÖZÉLELMEZÉS ÉS SZÉPIRODALOM KÖRÉBŐL.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZALÁDY ÁRPÁD.	MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN. Szerkesztőség és kiadóhivatal: VI., Andrássy-ut 86.	KIADÓTULAJDONOS: SZALÁDY ANTAL.
--	--	---

Előfizetési ára: egy évre 1 frt. — A czég rendes vevői ingyen kapják.

Vidéki t. megrendelőink szives tudomására hozzuk, hogy fűszer-, esemégy-, gyarmatárú-, déli-gyümölcs-, tea- stb. árukat 5 kilós postacsomagok vagy kívánatra nagyobb súlyoknál vasuti és teler vagy gyorsárú ládáikban gondosan elcsomagolva mérsékelt áron naponta szállítunk. — Czégünk fűszer- és ételmi czikkeinek rövid írgyűjtekét, lapunk 8. és 12. oldalán bemutatjuk a tisztelt olvasó közönségnek azon biztosítás mellett, hogy a legjobb minőség és mindentör friss készlettel keszeséget vállalunk; valamint biztosítjuk a t. fogyasztó közönséget arról is, hogy legelősebb árteleink bármely szövetkezet vagy fogyasztási egylet áraival a versenyt kiállják.

Felhívás olvasóinkhoz.

Lapunk eddig megjelent számaiból bőveges alkalma nyílt az olvasó közönségnek meggyőződnie arról, hogy mily irányban kívánunk haladni, s módja volt ítéletet alkotni magának czélunk és törekvésünk helyességéről.

Teljes odaadással igyekszünk czélunkat elérni az által, hogy háztartási, közérdekű és ismeretterjesztő közleményeinkkel olvasó közönségünknek tanulságos olvasmányokat nyújtunk, szépirodalmi és humoros czikkeinkkel pedig szórakoztatni és mulattatni óhajtjuk. Dicsékvés nélkül állíthatjuk, hogy olvasóink osztatlan tetszését már eddig is sikerült megnyernünk.

E bizalom arra ösztönöz bennünket, hogy főczélunkat, különösen a háztartás és élelmezés fontos mozzanatait szem előtt tartva, lapunk belső tartalmát minél magasabb színvonalra emeljük, valamint beosztását mindinkább tetszősebbé tegyük. A háztartás és élelmezés körébe tartozó és kiváló szakavatott sággal megírt közleményeink mellett jól megválogatott tárcza-czikkeleyeket is fogunk közölni.

Akárki nekünk küldjük is lapunkat, az nem jár semmiféle kötelezettséggel; még esetleges megtartása sem kötelez előfizetésre. Ha azonban lapunk megnyerné tetszését, s pártolásra érdemesnek tartja az olvasó, csakis abban az esetben kérjük az anyagi támogatást az által, hogy lapunkra egy évre 1 forint-

jával előfizessen, vagy czégünket becses megrendeléseivel megtisztelni sziveskedjék.

E csekély díj csupán a szétküldésért járó költségeket fedezi; a lap szemelmei és anyagi kiadásait, az úgy íránt való felkeszedésből, minden kárpótás elvárása nélkül, szivesen viseli

a szerkesztő és kiadó.

Konyak szédelgés.

Lapunk megindítása alkalmával kimondott elvünkhez híven, jelen sorainkkal egy olyan czikkkel tűzött szédelgésekre és hamisításokra óhajtunk rámutatni, a mely czikknek a fogyasztásban igen nagy szerepe van, és a mely ma már nemcsak mint élvezeti czikk, hanem mint gyógyszer is használtatik és ez a *konyak*.

Elszomorító jelenség, hogy nálunk azoknak, a kik valamely új iparágat akarnak meghonosítani — és a külfölddel a versenyt fölvenni — nemcsak mellőzéssel és közönytvel, de még veszedelmes szédelgésekkel is meg kell küzdeniök. Ezeknek a szélhámoskodásoknak a leleplezése és ostorozása által szolgálatot óhajtunk tenni a közügynek, és ez vezet bennünket jelen czikkünk megírásában.

Alig egy évtizede, hogy a konyakgyártás nálunk nagyobb lendületet vett, és bár a belforgalomban nem talált a megérdemelt pártfogásra, mégis évről-évre mindinkább fejlődött, mert a magyar konyak piacot talált Ausztriában és a külföldön.

Ujabb időben egyre-másra alakultak a konyakgyárak, többnyire fényes, ősi nevek alatt. (Ezek úgy látszik nem annyira gyárterményaik jószágában és

versenyképességében, mint inkább a megvásárolt fényes nevekbe helyezik bizalmukat és azzal óhajtának a közönségre hatni). Megszóltat a reklam nagy dobja. Megindult az ádáz harc a fényes nevekkel büszkélkedő konyakgyárak között és folyik szakadatlanul, hirdalpok nyiltereiben, falragaszokon és mindenfelé. Mi nem kérünk részt magunknak e heves harcából — reméljük, lefolyik az minden nagyobb baj nélkül, még tán rossz intervenczióra sem lesz szükség; ezt a háborút egyszerűen mint egy jelenséget említjük fel.

Tulajdonképeni célunk azonban egészen más. A nagyhangú jegyzék váltások mellett ugyanis, találni fog a figyelmes olvasó a hirdalpok hirdetései között szerényen meghuzódva ilyen formákat is: „*Hoztatt magamnak egy lida eredeti francia konyakot. Ebből átlalok 25 üveget saját árban, üvegenként 2 forintért. Megrendelések „Cognac” czim alatt a kiadóhatalma küldendők.*” Olvasva ezt a hirdetést, a jóhiszemű közönség között mindig akad olyan, a ki nem látja meg az eféleben a szédelgést, fellát a csalán és rendel olcsó francia konyakot. Kap azután pénzért czifrán felöltöztetett, francia czimfelé ellátott üvegekben, valami hitvány, egészségrontó, spirítusból hideg uton előállított folyadékot, melyet a család maga kotyvaszt és a mely nem hogy élvezeti czik, vagy éppen gyógyhatású ital volna, hanem az egészségre határozottan veszélyes és káros a benne foglaltat mérges hatású festőszerek és eszenziáknál fogva.

Ez azonban egy igen szerény módja a közönség félrevezetésének és becsapásának. Van még számtalan, sokkal ravaszabb és veszedelmesebb eszköze a szélhámosoknak, a melyekkel a közönséget megtévesztési iparkodnak és hamisított árúkat forgalomba hozni megkísérik, a mely kísérlet sajnos legtöbbször sikerült is, úgy a fogyasztó közönség mint a tisztas ipar és a szolid kereskedelem kiszámíthatatlan kárára. Csak egy párt mondunk el ezekből a módszerekből és olvasóink be fogják látni, mily óvatosságra van szükségünk, ha családni és károsodni nem akarunk.

Két komoly munkától irtódo és mégis hamar egyonosodni óhajtó felebarátunk, berendez magának egy likör-, pezsgő- és konyakgyárat és abban kevés költséggel, hideg uton előállít bizonyos mennyiségű valódi, hamisítatlan francia pezsgőt, likört, konyakot. Ezeket azután czifra palackokba töltözteti és eladja kereskedőknek. Csak részben, mert azok nem olyan könnyen ülnek fel és ha akad is olyan, a ki vállalkozik ilyen üzletekre, egy jó részt kér magának a hasznából. E helyett inkább fölkeresnek egy királyi közigyógyt és az előtt mint két üzleti fél mutatkoznak be, előadva hogy A. elad B.-nek ilyen és ilyen mennyiségű likört, pezsgőt, konyakot, tokajit, melyet B. köteles ez és ez időben átvenni. Ha a kitűzött határidőben B. az árut át nem venné, jogában lesz az eladónak azt az ő költségre raktárba helyezni, és ha felszólításra sem venné át — el is árvereztetni. Az üzlet biztosítására 200 forintot ad B. A.-nak.

Természetes, hogy az átvételből nem lesz semmi és így az áru raktárba, később árverésre kerül. A két érdekel fél azután egyesült erővel azon dolgozik, hogy az árverésre jóhiszemű közönséget gyűjtsön mentől nagyobb számban, újsg hirdetés útján. Az árverésen az üzletársak segélyel, a kik az árakat jól felverik, jó áron túl is adnak hamisított portékákon és szép hasznot tesznek zsebre.

Nem kevésbé gonosz módja a szédelgésnek az sem, midőn a szélhámos külföldre, pl. Franciaországba küldi a konyakot nem létező czimre, onnan pedig mint kézbésihtelen visszaérkezik Budapestre. Mint vámköteles áru a vámhatálva megy és onnan felszólítják a feladót az áruk átvételre, természetesen a vám és felmerült költségek kifizetés mellett. Feladó persze legkisebb hajlandóságot sem érez a fizetésre, ő nem pénzre kiad, ő pénzt nyerni akar. Mit teszen hát. Kéri az árúkat elárvereztetni és az árverésen befolyó többletet magának kintalványoztatni. Elképzelhetni milyen csinos percentre dolgozik az ilyen szédelgő, a mikor efféle eljárás mellett is marad jókora haszna.

Megemlítésre méltó eset az is, a mely nemrégiben Kolozsvárt történt s a mely jórészt hasonló az utóbb elmondotthoz. Valami ilyen szédelgő Budapestről, több előkelő kolozsvári czég nevére küldött nagyobb mennyiségű konyakot, melyet azok, miután meg nem rendeltek, nem fogadtak el. Így a konyak a vasuton maradt, a hol az ki nem váltatván, a szabályok szerint elárvereztetett és ezzel el is érte célját, mert a konyak a fogyasztó közönség körébe, a haszon pedig az ő zsebébe jutott. Ez eset nagy felháborodást keltett Kolozsvárt, az ottani kereskedők erős támadást intéztek a szédelgők ellen a lapokban és nagyon valószínű, hogy a szélhámos konyak-gyártók nem egyhamar választják Kolozsvárt hasonló műveleteik színhelyül.

Midőn a fentiekben rámutattunk azokra a mesterkedésekre, melyeket rosszlelkismeretű emberek elkövetnek, melyek mások kárán gazdagodhassanak, el nem mutaszthatjuk még olvasóink figyelmét felhívni a pezsgővel és konyakkal hazalókra. Tudunk rá példát, hogy itt Budapestén spirítusból készült francia pezsgővel és konyakkal hazalók járnak szerte az országban és 60 krajczártól 2 forintig váltakozó áron adnak tul hamisított árúikon. Ovakojdkék a közönség az ilyen hazalóktól, ha konyakra vagy pezsgőre van szüksége, keresse fel a megbízható, ismert cégeket és ott szerezze be azokat. Mert az ilyen szélhámoskodások kiirtására csak ez lehet az egyedül mód, ha nem lesz, a ki megvegye a hamisított portékát, meg fognak szünni a hamisítások is.

K. E.

Tápszereink.

A zöldségek.

A zöldségek legfőbb alkotórészt képezik a víz és savak; fehérnye igen kevés, vagy éppen nem található bennök, miért is tápértékük ugyszólván semmi. De azért mégis igen fontos tápszert képeznek, amennyiben sóik és viztartalmuk által a gomorban levő oldott fehérnyenemű anyagok oldva tartására közreműködnek, mi által azoknak a vérbe felvételét megkönnyítik.

A vér nagymennyiségű fehérnyét tartalmaz, de még több vizet, míg ellenben a hús sok fehérnyét, de a vérhez képest kevés vizet tartalmaz, már pedig ily viszonyok között a fehérnyének felvétele a vérbe meg van nehezítve. Azért is igen czélszerű szokás a húst zöldségekkel keverve megfőzni és élvezni, miután ezzel az emésztést segítjük elő.

Különösen kiemelendő a savanyu káposztának hatása, melyben savas erjedés ment végbe (ennek köszönki savanyu izét), mi által az emésztés nagy előmozdítójának tekinthető, és így alaptalan azon vád, melyet sokan, gyomorhajukban a disznóhús és szalonnával megrott káposzta ellen emelnek mert a vád inkább illetheti, nehezen emészthetőségénél fogva a sertéshúst és szalonnát mint a káposztát.

A gyökerek.

A gyökerek, minők a sárgarépa, zeller, hagyma fehérrépa stb., ideszámítva a burgonyát is, szintén igen csekély táperővel bírnak, s csak kevésben mulják felül a zöldségeket, míg ellenben különösen a burgonya, keményítőben gazdag tartalmánál fogva, nagy mennyiségben élvezve, jelentékeny zsirkező, tehát hizlalóser úgy az emberre mint baromra nézve is. De vajjon az-e cél, hogy az ember vastag zsirteggel borítsa testét, mely alatt sorvadjon az erő, sorvadjon a tevékenység és szellemi erő? — Sajnálattal tekinthetjük a forró földön és Irland lakóit, kik kiválólag a zöldségek és burgonya vámak utalva. A burgonya is mint a zöldség, csak mint melék-tápszer, tápláló, fehérnyedus ételek mellett használható.

Gyümölcs és cukor.

A gyümölcsök alkatrészét képezi a vizen és kevés fehérnyén kívül a mézgaanyag, keményítő és savak, melyek a cukorral együtt a gyümölcsök kellemes izét és zamatot adják. Ez alkatrészek között felemlítendő a cersav, mely sok gyümölcsnek különösen azok héjának fanyar, összehúzó izét kölcsönzi. Így tehát a gyümölcsök sem bírnak tápláló erővel, legfeljebb víz és sav alkatrészükénél fogva mint az emésztést előmozdító szereknak tekinthetők. Azonban ki ne tapasztalta volna már, minő kellemes hűtő szomjoltó hatással bírnak a gyümölcsök; ki nem tapasztalta már az üdítő hatást, melyet az éret gyümölcs, kisebb mértékben élvezve, a fáradt utasra gyakorol? — Mindenesetre igen dicserendő dolog, hogy különösen az utóbbi időben, nagy igyekezettel tanulmányozzák és nemestik a gyümölcsöket.

A gyümölcs élvezhetősége és kellemes íze a cukor és sav közötti különbségtől függ; minél nagyobb mennyiségben van jelen a cukor, annál kisebb mennyiségben a sav és a gyümölcs annál élvezhetőbb lesz. Épen ezen viszony ellentétességénél fogva élvezhetlen az éretlen gyümölcs, melyben a sav a cukor fölött túlsúlyban van. Főzés által a sav mindinkább elveszti erejét, minnek következtében sok oly gyümölcs, mely éretlen állapotában élvezhetlen, a főzés által élvezhető lesz. Ezen alapszik a gyümölcs-gőzölés és befőzés, midőn is, hogy a gyümölcs sav a levegővel érintkezve erjedésebe ne menjen, attól légmentesen elzárjuk és a sav telítésére cukrot adunk hozzá.

A gyümölcsökhöz tartozik a gesztenye is, mely nagyobb mennyiségű keményítő és kevés fehérnye tartalmánál fogva már bir némi táperővel.

A cukor kevés sejteny, mézgaanyag, víz, sók és szervi anyagok maradványait tartalmazza a cukoron kívül és így nem bir valami jelentékeny táperő-

vel, azonban az emésztésnél mégis igen fontos szerepet játszik; ugyanis mint már előbb megjegyeztük a test táplálására mindazon anyagok szükségesek, melyek a test alkatrészeit képezik, már pedig a cukor az emberi testben nagy mennyiségben jön elő. A cukor a gyomor emésztő nedvének elválasztását emeli és így az emésztést elősegíti, másrésztől a mészföldök bomlását eszközi, mi által a csontok táplálására működik közre.

Ennek dacára azonban nem ajánlatos a cukorknak nagy mértékben való élvezése, mintán az a gyomorban savvá (tejsav) változik, melynek nagy mennyisége a gyomrot az emésztésre képtelenné teszi.

A sajt.

A sajt egyik legjelentékenyebb tápszerünk, a tejből készül és ennek u. n. sajtanyagát, savait és cukortartalmának egy részét foglalja magában. Edős és savanyított tejből készült sajtot különböztetünk meg, aszerint amint borjogyomor vagy a tejen képződő tejsav megolvadása által nyereket. A sajtanyagból idővel egy olajszerű, sajtsátságos átható szagú és izű anyag fejlődik, mely a sajt csípős izét és szagát adja. Ha a savó egy része visszamarad a sajtban, annak cukra felbomlik vaj és szénsavra, mely többi okozza a sajt likacsosságát.

Az emésztésre ható befolyását illetően, a sajt a nyál, epe, gyomornedv elválasztását eszközi s így bár maga nehezen emészthető, különösen a keményítő és cukor felemésztését nagyban előmozdítja. Ezekből érthető azon hasznos szokás, hogy az étkezést egy kevés sajttal végezzük be, magától értetődően, hogy a nagy mennyiség nehezen emészthetőségénél fogva könnyen bajt okozhat.

Az egészséges lakásról.

(s.) Ha áttekinjük az emberi lakás történeti fejlődését, az ó-kor barlanglakásától a mai fényes palotákig és emeletes bérházakig, azt látjuk, hogy az ősember, lakásának megválasztásában, egyedül az elemek és a veszélyes állatok ellen való védekezést tartotta szem előtt, és csak a fejlődésnek egy bizonyos fokán járult ahhoz egy második szempont, mely a lakásának megválasztásában, egyedül az elemek és a veszélyes állatok ellen való védekezést tartotta szem előtt, és csak a fejlődésnek egy bizonyos fokán járult ahhoz egy második szempont, mely a lakásának megválasztásában, hanem szépérezés-kének hódolva, a csinosat és a díszeset is kereste.

Ez a szépérezés fokozatosan fejlődve, újabb és újabb kívánalmakkal társulva, megfermentette az építészetet, mely aután a szépművészetek és díszítő művészetek fejlődését örösi léptekkel vitte előre. Bámúlato példáit látjuk ennek az évezredek alóttól fennmaradt építészeti emlékekben, melyek India, Assyria, Babylon, Görögország, Egyiptom és Róma egykori nagyságát hirdetik.

A mi századunkban, a gőz és villamoság száradában, a melyet szeretünk a *humanitás századának* nevezni és melynek emberboldogító találmányait annyira szeretünk kérkedni — az emberiség nagy része abban a helyzetben van, hogy lakását anyagi erejéhez mérten, másoktól bérelti. Sajnosan tapasztaljuk ezeknek a bérházaknak építésénél, hogy az építetők, talán a szépérezés követelményeinek, vagy

egyéb mellék tekinteteknek hódolva, igen gyakran csak a külső díszítésre fektetnek súlyt, szem elől tévesztvén a házak belső berendezésénél azt a szempontot, mely a lakást az embernek feltétlen szükségessé teszi és a mely ma sem más, mint az ő-korban volt: védekezés az elemek ellen, a nyugalom, az alvás és az egészség biztosítása, mert a többi cél, melynek a lakás szolgál, már nem az életfenntartás elengedhetlen követelménye.

Látunk ma díszes külsővel hivalkodó bérházakat, melyeknek szűk és sötét udvarába csak nagy néha téved be a napsugár, levegő is alig járja. Keskeny lépcsők vezetnek a lakásokba, melyek többnyire kis szobákból és sötét fülkékben állanak, melyen rendszerint a lakók alvóhelyeül szolgálnak. Ezekről a hálófülkékről óhajtok első sorban beszélni.

Azt ma már minden közepes képzettséggel bíró ember tudja, hogy az emberi testnek fenntartására, az elhasznált erők pótlására, bizonyos mennyiségű szénnyre és kőnyyre, és ezek feldolgozásához meghatározott mennyiségű élellyre van szüksége, mert, ha ezek a kellő mennyiségben nem adatnak meg a testnek, úgy az az erő az egészség és az élet rovására esik.

A szénnyet és a kőnyvet táplálkozás útján szerzi be az ember, az élellyt lélegzés által. Az élely beszívása üdíti fel a vért és adja meg a testnek szükséges melegt. Bármily jól és bőségesen táplálkozunk is, bármennyi időt töltünk naponként a szabad, élelyndis levegőn, életünk még is csak rövid időre terjedne, ha munkáikat pihenés nem váltaná fel, mert munkaközben sokkal több élellyt fogyasztunk, mint a mennyit tudónk beszerezni képes. Szükséges tehát egy olyan állapot, melyben az ember több élellyt szív be és kevesebb szénnyet lehel ki, mint munka közben, ez az állapot pedig az alvás. Az alvás alatt mintegy két harmadát kell beszerezni annak az élellynek, melyre szüksége van az embernek egészségre és ereje fenntartásához, ehhez pedig körülbelül 800 $\square$ láb levegő szükséges egy éjjelre.

A gyermeknek, kinek vére gyorsabban kering, hosszabb időig kell aludnia, az egészséges élely mennyiségét beszereze, mint a felnőt embernek. Eppen így az öreg embereknek is.

Ezekből láthatjuk tehát, mily helytelenül cselekszenek azok, a kik hálószobául az ilyen most divatos, rendszerint nehezen szellőzethető fülkétet használják, melyekbe alig lehet elhelyezni egy két ágyat, szekrényt és mosdót s a melyeknek alig van levegője. Az ilyen fülkékben alig érhető el az a cél, a melyre a természet az alvást rendelte, mert az abban alvó, vagy alvók, csakhamar felemészik a levegő élelytartalmát és így az álom a helyett, hogy üdítő lenne, inkább fászsztó, s ha az ember egy ilyen kis szobában általnd éj után felébred, báyadtnak, kedvetlenül érzi magát, a helyett hogy felüdült lenne.

Az egészséges lakás első és elengedhetetlen feltétele tehát a tágas, jól szellőzethető háló szoba. És ezért lakásunk megválasztásában mindenkor erre fektessük a fősllyt.

Ki kell, hogy terjedjen továbbá figyelmünk arra is, hogy a lakás száraz és jól fűthető legyen, mely két körülmény, hogy milyen fontos az egészségre, azt úgy hiszem, nem kell bővebben magyarázni. Mindnyájan tudjuk, hogy mennyi bajnak és betegségnek szolgálja a nedves lakás, a melyben tiszta levegőről

szó sem lehet. Eppen ennyi bajt okozhat az is, ha lakásunk nem jó fűthető, különösen nálunk, a hol az év jó nagy részében nélkülözhetetlen a meleg szoba.

Már pedig az egészség az élet legdrágább kincsze, szíveje meg tehát olvasó közönségünk a fent elmondottakat és tartsa szem előtt mindenkor, ha lakást választ magának.

Valódi tokaji asszu-borok.

Kovács Gábor termelése.

E borok valódi és tisztaságáért czégünk kezesseget vállal, amennyiben elsőrendű tekintélyek által vizsgálattak meg.

A Kovács-féle tokaji asszu borok elsőrendűnek vannak elismerve nemcsak hazánkban, hanem annak határain túl is, nemcsak mint kellemes csemegé itál, hanem mint erősítő szer, vörsgyegényének és gyermekek részére is.

Eredeti termelő árak $\frac{1}{2}$ literes üvegekben:

1885-iki	3 puttonos	2 frt — kr.
1888-iki	4 puttonos	2 frt 50 kr.
1888-iki	5 puttonos muskotály asszu	3 frt 50 kr.

Fő- és székvárosi egyedüli raktár SZALÁDY ANTAL czégnél.

Megrendelhető vidékre postán utavéttel mellett.

A Hungária kávéról.

Tekintetes Szalády Antal urnak Budapestben.

Gyomorhurutom és ebből eredt emésztési hiány oly mérvben volt kifejlödvé nálam, hogy már semmi étkezést nem birt meg a gyomrom, midőn már jó anyám által ajánlva az ő mellajaja enyhítésére használt „Hungária kávé” én is megkísérlettem; részemre küldött 4 doboz tartalmát elfogyasztván, nemcsak eddig teljesen eltűnt étvágyamat visszanyertem, hanem gyomrom emésztése kitünő lett, s gyomorhurutom teljesen megszűnt.

Midőn az örvendetes eredményről Tekintetes Urat értesíteni van szerencsém, nem mulasztottam el a legmelegebb köszönetemet nyilvánítani Önnek találmánya által közvetlen nekem és közvetve az egész szenvedő emberiségnek tett, sola meg nem hálálható szolgálatáért, kijelentvén, hogy a „Hungária kávé”, mint azt jó anyámmal tapasztaltam a mellbetegségéim üdítőleg hat, saját tapasztalatom szerint pedig a gyomorhurutnál, ha még oly idült is az, alapos háziser, miért is az Ön találmányát a legjobb lelkiismerettel ajánlnam mindenkinek a ki bármely gyomorajában szenved.

Fogadja nyílt kifejezett köszönetemet azon igérettel, hogy határos kávéját ismerőseimnek minden adandó ajánlommal a legjobb lelkiismerettel, legmelegebben ajánlani szent kötelességemnek tartandom.

Lugoson (Krássó-Szörény megye) 1894. évi február 10-én.

Székely Károlyné,
iskolaigazgató neje.

SZÉPIRODALOM.

... Lányszerelem. ...

Álom, álom édes álom,
 Célvilági élet;
 Éleddésem sohse vádom,
 Miel' elűzne leged.
 Édes álom a szerelem,
 Száz évémmel telve.
 Hej de meddig marad velem
 A leány szerelem?

Syöngve virág mit remegve
 Szellől is megóvna,
 Nagy burokok, mely nyelgve,
 Íze színen a ténak.
 Nézőfelhő, melyet első
 Napnyugát levegne,
 Dílanatig tartó szellő,
 És a lány szerelem.

Sábszi lünder, mely nyelgve,
 Célvezit a csehhal,
 És szíved, piczinyfke nyelve
 Megszerezte sóral;
 Hej de nemschára fájén.
 Félchajt az elme;
 Hej csak álom, megis álom,
 A leány szerelem.

Sz. a.

Sz ir én.

— Rajz. —

A „Házibarát” számára írta: *Bolygó*.

Margit elmélázva állott meg a nagy tükör előtt, gyönyörű alakját egész pompájában tükrözi vissza annak fényes lapja, és mintha nagy szépségének elbűvölő hatalma leigázva tartaná, ott marad percekig mozdulatlanul, folytonosan csak nézve a gyertyák fényében ragyogó lapot. Csak hogy a mit ő ott lát, az nem az ő igéző alakja, a képeknek egész sorozata tükrözik a fényes lapról lelki szemei elé.

Egyszerre idegesen rázkódik össze: mintha újra hallaná:

— Szeretném akkor látni a mikor azt hiszi, hogy teljesen egyedül van, valjón mit árul el az arca? — És milyen hidegen felelte ő e szavakra akkor, hogy:

— Nem szükséges azt magának látni.

Nem és ezerszer nem, mert akkor megtudná abból az arcából, hogy a szirénnek van szíve — szerelmes lány szíve. És talán elárulná az a figyelmeztelen arc azt is, hogy az a szív szilajabban dobog, ha rá gondolt Margit, arra a rossz ember nevére, a ki őt szirénnek nevezte. A ki benne csak a kaczer, szeszélyesködőt látja, a ki nem tud vagy nem akar a lelkébe látni, és kignyolja, elitéli őt, mielőtt valóban megismerte volna.

— Jó hát, leszek kaczer, leszek szirén, játszom a férfi szívekkel — de Kálmán sohase tudja meg,

hogy van szíve, melyet az ő kegyetlensége zuzott össze.

Kintől vergődő szívvel, daczozal és elkeseredéssel lelkében fogadta ezt Margit, azon az emlékezetes báléjen, mikor örökös gyunyolódásait azzal tetézte Kálmán — az ő kedves rokona — hogy:

— Maga kaczer, maga szívtelen, csásos szirén.
 — Margitkám, jöjj már, a kocsi előállott, mehetünk.

— Mindjárt mama, felel a melázásból felébreztetett lány. Igazít egy keveset csipke fodrain, s még egy pillantást vetve a tükörbe, átmegey a másik szobába, hol édes anyja és egy unokafivére Lajos várnak rá. Arezáról már eltűnt az előbbi fájdalmas vonás, pajzán mosoly játszadozik ajkai körül. Fivére karját nyújtja, hogy levezesse a kocsihoz, ő azonban fűgűn előre szökel s így az ifju a mamára marad.

A lépeső alján, megdöbbenve lép vissza a leány. Kálmán lépett eleje.

— Jó estét Margit! kissé megkésve jöttem, de megengedik, hogy kísérőjűk legyek.

— Sőt kérjűk, felel Margit szinte gépiesen. — Kocsiba ültek, Kálmán, Margittal szemközti foglalt helyet.

— A szirén, hogy érzi magát, fog-e sokat tán-

czolui, udvara azt hiszem teljes számban együtt lesz, tánczosokban válogathat tetszése szerint.

— Sokat fogok táncolni, tudja jól, hogy szenvedélyel szeretem a táncot.

— Ugy én majd néma gyönyörködéssel fogom szemlélni tánczát, feleli Kálmán — miközben ajkai körül megjelent az ő szokott gyujoros mosolya.

Eközben megérkeztek, Margit, Kálmán karján lépett a terembe, mely már zúfolásig telve volt. A zenekar éppen négyest jelzett: Lajos meghajolt Margit előtt.

— Foglalkozzál édes barátom mással, semmi kedvem a tánchoz, nem fogok táncolni.

— Ah! a szírián szeszélyeskedik, szól Kálmán, míg Lajos lehangoltan távozik; ki megengedi ugy én magával tartok, egy cseppet sem rajongok a tánczért, ha ugy tetszik, csevegjünk.

Ezzel helyet foglalva Margit mellett, merőben tekintet annak hozzátságáról egő arczára és egész közel hajolva hozzá, el kezd beszélni annak szírenekéről, a kik itt ömek köztünk, szerete vázáat, nem szívvel, mert szívök az nincsen, csak vágygyl, mert csak érzékek vannak. Szírenekéről, kik felhasználnak minden eszközt a hódításra, s kaczagva gyujolják ki a meghódolat, ha megúnják vele a komédiát.

Margit végtelenül szenvedett e beszéd alatt, mert jól tudta, hogy Kálmán czélzatosan beszél szírenekéről, mert olyannak tartja őt is. Hiú, kaczer, szivtelennek, ki képtelen minden nemesebb érzésre. Őt, a ki olyan rajongva, olyan végtelenül szereti, szerelemmel, mely tiszta és magasztos mint egy igazhívó imája.

Az érzések egész vihara töltötte el szívét. Bánította az a kegyetlen hidegség, melylyel Kálmán beszélt, később közvetlen őt gyujolva, ha egy tánczost elutasított, vagy ha valakin véletlenül hosszabb idődig feledte a tekintetét. Bármely csekélység alkalmat nyujtott valamely csipös megjegyzésre, mintha az lett volna egyedüli célja, hogy gyötörje őt.

És Margit képtelen volt magától elúzni ezt az embert. Ő, aki másokkal olyan könnyen elbánt, tehetetlen volt ezzel szemben. És miért? mert szerette, vagy talán még azért is, mert hibásnak érezte magát, része volt benne, hogy Kálmán megerősödött a fölébe táplált hitben. Igen, mert azóta az ő lelkiéletére olyan vézetes báléj óta — és talán azért is — csakugyan sok olyat tett, a mi kaczer színben tüntette fel őt. És most Kálmán a legészintébb szavainak sem hisz már. Pedig tudná szeretni, ha olyan szerény, szende lányka volna mint — milyennek egykor ismert. De így soha. Játékszere nem akar lenni, elég volt egyszer egynek. Elég volt hóse lenni egy komédiának, a melybe majd bele veszett a szive. Nehezen heverte ki a sebet, melyet az a történet ütött az ő szívére. És szinte gyűlölettel van eltelve minden könnyelmű nő iránt. De nem kerüli, sőt keresi őket, mert tudja jól, hogy azokat legjobban gyötéri egy olyan férfi, a ki nem hódol, és meg tudja őrizni higgadságát. Kaczárnak, könnyelműnek vélte Margitot ezért gyötörte szándékosan.

Az szenvedett és némán tírtte gyujolódásait. De ma már túl telt a szive keserűséggel s majdnem önkénytelenül rebegte: irgalom.

— En irgalmazsak, én? — és vajjon maga irgalmazott azoknak, kiknek könnyelműen dúlta fel szívét. Dehogy, hiszen ha kibán vergődni látta őket viszon-

zatlan szerelmükben, melyet bűnös kaczerzéssal szított, csak mosolya volt, de irgalma nem.

Margit elszáadt, köny szóköt szemébe. Csak egy magában sóhajtott: Istenem, milyen rossznak tart, mennyire félre ismer.

— Ah! könnyek — ez is egyik női fegyver, jelenleg rossz helyen alkalmazva. Voltam egyszer hívő is, megfiztettem érte becsülettel, ma már nem évt esalódásba semmiféle szerep.

Ezt már nem hallgathatta tovább a leány. A fájdalomtól szinte tompult hangon szólott:

— Menjünk haza anyám.

— Az istenért, Margit, mi bajod, kérdé ijedten édes anyja, mikor megpillantotta Margit halvány arczát, könnyes szemeit.

— Semmi, semmi, egy kis szédülés, de már elmúlt. Hanem bágvadt vagyok, jó lesz haza menni. Nyujtsa karját Kálmán.

Szótlatlanul hagyták oda a termet, némán haladtak le a lépcsőkön, a kocsiiban sem volt egy szavuk. Margit kábultan dőlt az ülés párnáira, arca lázban égett, ereiben szilajon keringett a vér. Örült gondolatok üték egymást agyában.

Kálmán is elkomolyodva ült gondolatokba merülten.

Ha nem lenne olyan kaczer, ha nem lenne hiú. Ha még a régi szende lányka volna, milyen nagyon tudnám szeretni. Hiszen olyan igazán szép, oly okos, szellemes. De nem, nem leszek gyöngye, nem fogok érzelegni, hiszen nem vagyok már gyermek.

Megérkeztek. Kálmán gyöngéden segíté ki a hölgyeket. Margit érelesen szorította meg kezét, szilárdan, de oly különös hanguloyzással mondta:

— Kálmán, isten veled! és e közben olyan különös fényben égtek a szemek.

— Ah! a szírián kegyes tegezni, jó ötlet, nem tesz semmit kis rokon. Jó éjt, szép álmokat.

Mikor a kapu bezárult, különös érzés támadt a magára maradt ifjú szívében, mintha egy belső hang vádolta volna a miért kegyetlenkedett és jótalanul sértegette a szegény leányt. Hiába bölcselkedett, képtelen volt magát megnyugtanni. Almatlanul töltötte az éjszakát. Reggel nyugtalanságról üzelve sietett Margitkhoz és ott találta Margitot a ravatalon, átlított szívével. És milyen szép volt lunge fehér ruhában, virágokkal elborítva, akár egy alvó menyasszony, mintha demonstrálni akarná, hogy ott már „nem fáj semmi.“

Kálmán csak állott a ravatal előtt, némán, könytelen szemekkel. Eies fájdalom járta át szívét. A mi neké eddig nem akart meghajolni, most egész hatalmát érezte vele. Most már érezte, hogy a szerelem erősebb az ő akaratánál. A mit eddig nem hitt, azt most érezte. Érezte, hogy szeret, szeret az ő szenvedélyes akaratos temperamentumának, egész erejével. Szereti Margitot és ime már el is vesztötte öröké.

— Osszeborzadt. Mely sóhaj fakadt fel kebeléből.

Csak egy gepiesen rebegte:

— Meghalt! Igen, meghalt, vége. Vége van.

Arca az élet színet fákó sápadtsággal váltotta fel. Szeme elhomályosult. Nem borult rá a holtestre, nem halmozta csókkal. Szemeit sem töltötték el könnyök, csak állt, és még egyszer lehetett hallani szavát:

— Semmi, semmi, elmúlt, meghalt, meghalok én is. Nem tudott elmenni a ravatala elől. Nem ismert

meg senkit. Nem hajlott semmi szóra. Úgy kellett el vinni a szobából.

A holtat eltemették. Az egész város részvéte kísérte sírjába. A résztvevő szívek szerzte sutngózták:

— Így halni meg, ilyen korán. Borzasztó.

Pedig az már boldog, hanem az a másik, a kit a szülők szeretete elvitt, hogy feledjen. Annak a sorsa igazán részvétre méltó. Pedig felejtett. Felejtett mindent, és még csak bele se halt a nagy fájdalomba. Csak nem ismer senkit, nem beszél semmit. Csak egy szót nem felejtett el és azt susogja mindig csöndes örületben:

— Szirén, szirén, szirén.

Kántor uram malérja.

Már az reneszen egy szokott lenni az emberrel, miszerint tovább megmarad emlékezetében az a pofon, a mit ő adott nekem, mint az, a melyiket ő kapott másvalakitől.

Enekes Aron református kántor ur is váltig beszéli faluszerte, hogy miképen is esett meg az a furcsa história, mikor ő telerakta Zsoltáros Máté katolikus kántortanító zsolozsmás könyvét erős tubákkal, a mitől az minden zsolozsma végén akkorát prészentett, hogy a hívők serege majd hogy „*egészségére válják*“-ot mondott „Amen“ helyett, de azt mindig elfelejti elmesélni, hogy Zsoltáros Máthé uram minő furfangos módon tréfálta meg ő kelmét azokkal a bizonyos huszonöt forintokkal.

No de én nem felejtettem el és ha Enekes Aron uram nem akar tudni róla, majd elmesélem én. Hogy pedig csakugyan megtörtént az eset, tanu arra Zászló István esküdt és Pennás János vizezőtárus is.

Hadd tudja meg ország-világ a mit Gyopárháton egy is mindenki tud, hogy Zsoltáros Máté is, meg Enekes Aron is, többször forgatják azt a bibliát, a melyeknek csak harminzoköt levele vagyon ugyan, de az valamennyi az úrdögnek szolgál — mint az igazi szentírás és tudja meg azt is, hogy a litánián nem könyörgik le olyan buzgalommal Paduai szent Antal, mint a huszonegy vöröshez a vörös filkót.

Máté ur rengetegül bomlott a kártyáért, pedig istentelen rosszul játszott mindent, a mi még nem lett volna olyan nagy hiba, mint az, hogy ennek daczára is mindig játszott, a minek aztán az volt a természetes következménye, hogy sokszor olyan siváran üres bugyellárist hordott a kabátsebében, hogy annál irtósebb valami már csak egy akademikus fejében lehet. Aron kántor azonban mindig nyert veszedkedettől, a minek pedig egy is kellett lennie, mert csak a minap mesélte, hogy Kilincs Menyhért mezőbíró Rózi lány rengeteg kosarat akasztott a nyakába, mondván: hogy csak nem ment el az élősen eszem olyan száraz körözhöz menni feleségül, a mi eléggé bizonyítja, hogy kántor uram nem valami Adonis és annál fogva nem valami tulságos szerencsés volt a szerelomban. Már pedig ez a körülmény tudvalevőleg közmondásos szerencse a játéokban.

Aron mester persze jobb szeretete volna ennek fordítottját és azt nem is restelte volna egy mint a játéokban való nagy szerencséjét.

Szégyenkezve dngta be a bugyellárisába az elnyert bankókat és a játéok végén ő mindig a veszteségét siratta. Hiába nevelték, hiába korholták, ő

égre-földre esküdtött, hogy már ismét ennyit meg annyit veszett. Mert ő mindig *küzködik a malérral*, legalább úgy szokta mondani napjában kétszázszor.

Persze bántotta ez a kegyetlen képmutatás Máté kántort, mert ő már csakugyan veszett. És egyszer kegyetlenül bossut is állott ezért a malérral küzködő Aron kántor uron.

Ketten ültek le egy estén — egy kis csöndes nemzetire. A kártyák csatogása persze mindjárt oda vonzotta Zászló István esküdt és Pennás János vizezőtárus urat a környék legjelesebb gibezét.

Zsolozsmás Máté husz, azon új sühögő egyest tett le maga elé. Megindult a játék. Aron folyton nyert és egyre jaggatótt, hogy:

— Küzködöm a malérral.

Mikor a játéknak vége volt, Máté előtt nem maradt egyéb annál a bizonyos akadémius semminél, Aron pedig nagy sohajtások közben akarta a husz forintot az ő eredeti öt forintjával zsebre vágni, miközben elszomorodott ábrázattal nyögdelé:

— Őt forintot vesztettem!

— Hohó kántram, kiáltá Máté — a ki csak erre várt s kikapá Aron kezéből a befelé igyekvő huszonöt forintot.

— Melyféle brachium ez? süvölt a meglepett Aron. — Semmi brachium — mert hisz ha kigyelmed veszit, akkor én nyerek.

— Értetődven ez magától.

— Hát csakugyan öt pengőt veszit Aron kántor uram?

— De biz isten egy segéljen, esküdőzött a megremült Aron, nem tudván megérteni a históriát.

— No már kedves komám Zászló István és Pennás János, mondják meg kelmeket, nem husz igaz forintokat vettem-e ki és helyeztem magam elé?

— Biz annyi volt az, egygyel sem kevesebb, bizonyozzák a hivatottak.

— De meg nem is raktam félre egy garast se?

— Ki sem gombolta a kabátját, bizonyítja Zászló koma az esküdt.

— Hát akkor ennyem ez a husz pengő, meg ez a másik öt forint, a mit nekem kellett nyerni, ha csak hamisan nem esküdtött Aron kántor.

— Persze, hogy egy köll lenni, tóditotta Pennás János.

— De már csak nem eszküzök igaztalaúra, Enekes Aron a mi böcsületes kórturunk — kiáltja a református Zászló István.

Enekes Aron a malérral küzködő kántor pedig a gutát érezvén maga körül és féltvén a kántori böcsület tisztaságát, úgy elinalt a Máté vigyorgó ábrázata elől, hogy meg sem hallotta, a mint az gunyos kacagás közt utána kiáltá, hogy:

— Most az egyszer csakugyan malérja volt kántram!

Feriz.

Emlékszobrot Jósikának.

Április hó 28-án, éppen századik évfordulója lesz Jósika Miklós báró, a magyar regényírás atyja születés napjának, és 1895-ben lesz harmincz éve, hogy meghalt száműzetésben. És daczára, hogy a bujdosásban meghalt, nemes lelki, feükölt szemlémű írónk 125 kötetre menő regénye ma is forog a magyar olvasó közönség kezében és habár „Abafi“ szerzője-

nek neve, mindig dicsőséggel fog ragyogni irodalmunk történetében: nem pótoltuk, a mit halálakor elmulasztottunk. *Jósika Miklós emléket*, a ki mindig a magyar történetet, a magyar életet, a magyar társadalmat festette, a ki nemzetéért élt, fáradt, munkálkodott, a magyar hazában nem jelölt egy árua kö sem.

Römmel vesszük híret, hogy néhány lelkes író és irodalombarát mozgalmat indított az iránt, hogy Jósika Miklós mellszobrát márványban elkészíttessék és az akadémia Kisfaludy termében helyezték el. A szobor leleplezését, az elhunyt jeles író legközelebbi születésnapjának évfordulójára tervezik. A szép terv kezdeményezői abban a hitben vannak, hogy a szobor költségeit szívesen és gyorsan fogja összeadni a magyar közönség, mely most nemrégiben is fényes jelet adta, hogy tud egy igazi nagy írójra iránt lelkesedni.

Mi is teljes készséggel óhajtjuk előmozdítani e terv sikerét azzal, hogy a Jósika-szoborra való adakozásra kérjük fel lapunk olvasóit. Minden e célra hozának érkezett adományt flapunkban nyugtatunk az adakozók nevének közlése mellett és rendeltetési helyére juttatunk. Az adományok kövédelül a bizottság pénztárnokához *Kozma Andor* urhoz küldhetők, az Első magyar biztosító társaság palotájába, Budapest, Vigadó-tér.

HUMOR.

Korán. Egy hivatalnok, ki a mellett neves író is, nagyon rendetlenül járt a hivatalba, mi nem egy-szer feltűnt főnökének. Végre midőn 8 óra helyett ismét 10 órakor ment az irodába, megszólítja őt:

— Ugyan, ugyan G. ur, most van a hivatalos órák kezdete?

— Bocsanat, feleli G. egész zavarban, — ma korábban jöttem, mert korábban óhajtanék eltávozni!

Ivnlke. — Miért nevezik a ti vizsgátokat „*ex-amen*”-nak?

Lajos (ki most tette le az érettségét): — Azért, mert mindenki szívesen mond *amen*-t, ha a vizsga ez!

Órmester. — Miért nem szabad a katonának a háborúban fejét elveszteni?

Bundás regnata. — Mert kérem alásan, nem vóna mire tenni a sapkát!

Bámulatos. Vő. — Ön azt mondta, hogy bámulai fogok, minő hozományt ad leányával, s most nem ad egy fillért sem!

Após. — Azt hiszem, szavamot be is váltottam, mert ön most ugyancsak bámul.

— Mi jobb, 8 millió forint, vagy 8 leány?
— Biz én 8 millióval tökéletesen meg volnék elégedve!

— 8 leány még is jobb ám, mert ha valakinek 8 milliója van, még többet kíván, de a kinek 8 leánya van, az többet már nem kíván!

„Hja barátom! mai napság csak az ostobáknak van szerencsésük!”

„Igaz biz ez! hisz azért nyerted meg tavaly a bazilika sorsjegy nagy nyereményét.”

A. — Mi a „braunschweiger” kolbász magyar neve?

B. — Mi lehetne más, mint „barnahallgató”!

Jó elosztás. Betévedt egy czigány az urasági udvarba, hol sanda szemmel nézi a körülötte tipegő négy szép kacsát, mit a tréfa kedvelő uraság ész-revelt.

— No more, szól hozzá, — ha e négy kacsát el bírod egyenlően osztani én, a feleségem, fiam, leányom és te közted úgy, hogy azok elevenen maradjanak, akkor neked adok belőlük egyet.

— Nincs is annál könnyebb! feleli Faraó ivadéka. — Hát a naaccágos ur, a naaccágos asszony meg egy kácsa — azs három. Azs ifur, a kisasszony meg egy kácsa — azs megint három. Aztán meg én és két kácsa — azs csak megint három!

Eszmék, adomák Széchenyi István gróf naplójából.

Fiuméba, a magyar kikötőbe jó az angol Mr. Smith. Nem beszél csak angolul. Tanácsolják neki, hogy úzlete (a papírgyár) érdekében tanulja meg az ország nyelvét. „De melyiket?” kérdi az, „mert három van: német, horvát és olasz!”

Sok dolgot azért nem tanultam meg életemben, mert szegyenlettem bevallani, hogy még nem tudom. Sokan járnak úgy.

Életünk egyik felét bolondságok elkövetésével töltjük el, másik felét azok helyrehozásával.

Miért történik minden sokkal inkább rosszul és ügyetlenül, mint jól és helyesen? Mert valamit rosszul tenni ezer és millió mód van, míg ellenben helyesen tenni, csak egy módon lehet.

Bűnösnek lenni könnyű; erényesnek nehéz. A bűnök ezer változata van; míg az erény igen egyszerű.

Trogoff azt mondta rólam Párisban: „Széchenyi kedvéért szerelmes lettem a tudatlanságba”.

Franciaországban egy kalauz, a ki két napon át Sándor czárral az egész környéket megismertette, egy parasztnak ki szintén a kisérthez volt rendelve, így mutatta be a császárt. Megfogta a czárt kezénel fogva s a paraszt elé állítva őt így szól: „Ime megmutatom neked az orosz császárt, az pedig odalent, az a potrohos, az Schwarzenberg hercege.”

Minő neveltséges dolgok vannak minálunk. A katonaságnál — jutalom és büntetés ugyanegy: a nyugdíjaztatás. A népek képviselői pedig — csak nemesek. Farkas védje a bárányt!

Egy porosz tiszt azt mondta rólam Bécsben: mennyi jószívűség és mennyi akaratosság; egy orosz-lán, akit egy szál szemny fonólan el lehet vezetni.

Az emberek nagyon könnyen vezethetőek hisz- nek. Elsőbben Nagy Pali nyargalt rajtam; aztán meggyergelt Wesselényi: utóbb Döbrentey nyert nagy befolyást rám; most Helmezy, Kisfaludy stb. ural- kodnak rajtam. Parasztaim azt hiszik, én nem is gondolodom, hanem a direktor: s végre az én lová- szom Molnár azt állítja, hogy a kocsisom vezet.

Ferenz császár a kongresszus alaki folytonos ünnepélyekkel úgy eltelt már, hogy nagy lelki furdalások között ilyen szókra fakadt: „ha ez még sokáig így tart, pensionáltaom magamat.“

Negative is lehet vétkezni. Hallgatni a mikor beszélni kell, szintoly nagy hiba, mint beszélni akkor mikor inkább hallgatni kellett volna.

Salamon példabeszédeit olvasom; de biz Isten nem leszek bölcsebbé belőlük.

A sértett önértzet válsága. Nagy Napoleon hadserege aggasztóan nyomult előre az oroszok földén, s már a nagy Oroszbirodalom szíve felé közeledett, midőn 1812. évi augusztus havában az orosz fővezér Kumszoff, egy tiszttel küldte Napoleon táborában alkudozás végett, hogy a francia sereget visszavonulásra, vagy ha ez nem volna keresztül vihető, legalább fegyverszünet kötésére bírja. A tisztt megérkezett; de Napoleon sokáig várakoztatta, s nem akarta fogadni az orosz küldöttet. A császári sátor előtt várakozott az orosz, körül fogva a francia tisztektől, a kik a hadsereg által elért eredményektől elvakítva, gnyos tekinteteket vetettek a parlamentre, sőt itt-ott megjegyzéseket is tettek az orosz hadseregre, mely az előre nyomuló francziák elől folyton hátrál, — s egyik-másik már czélzást is tett arra, hogy ha így fognak haladni, Napoleon nyolcz nap múlva Moszkvában lesz. Az egyik fiatal hadnagy oda veté a kérdést az orosz küldöttnék: „szeretném tudni, hogy ha Moszkvában érünk, mit fogunk ott találni?“ — Az önértzetében mélyen sértett orosz erre röviden felelt: „Pultavát.“ — A francziák elhallgattak. Tudvalevőleg Pultavánál verték meg az oroszok a francziákat; a parlament erre czélzolt. Czélzása nem is volt helytelen, mert tudjuk, hogy nem sokára Napoleon futott visszafelé az üldöző oroszok előtt.

Jól alkalmazott példabeszéd. Bordeauxban volt egy városi tanácsos, aki nem csak észbeni tehetségével nem fényelt, hanem tanulmányai is a legnagyobb korlátoltságot tanusították; mindazon által felette elbizakodott, magafelől sokat tartó és önző volt. Egy alkalommal a világhírű Montesquien a tanácsossal bizonyos tudományos kérdés felett vitaközömbre elegyedett. A tudós Montesquien a legerősebb érveket hozta fel állításainak megerősítésére, s a vele vitaközö, s mindenben ellentmondó tanácsos meggyőződésére, de ez folyton azt állítja, hogy nem ellenfélnek, hanem neki van igazsága, s midőn érvelni nem volt képes, oda veté Montesquiennek, hogy: „fejemet adom önnek, ha az én állításom nem való, s az öné az igaz.“ A tudós elmosolyodott, s a francziák szokásos példabeszédeit használva felelt: Ajánlatát szívesen fogadom, mert hisz a közmondás szerint: „értéktelen eskély ajándékok tartják fenn a barátságot.“ Hogy a tanácsos ur megértette-e ezt a reá nézve nem éppen hízegő közmondás idézését nem tudjuk; de annyi bizonyos, hogy többé sohasem vitaközött Montesquienel, sőt ha Párisba ment, sohasem kereste fel ezental Montesquient, akit a vita előtt minden alkalommal meglátogatott.

A zérus. Számítalanszor hallunk hirt oly csoda egyémekről, akik a számolásban kifejtett ügyességük által a leg tudósabb számtani tanárt is csodálkozássa

bírák. A németek különösen híresek arról, hogy jól számolnak; az angolokat mint a leg helyesebb számítókat ismeri a világ; de a francziáknál Mondeaux Henrik tul tett a németeken, tul az angolokon, mert ő bár egyszerű pásztor fiu volt, s nem tanult iskolát, természetes esze által nemcsak a számolást vitte csodálatos tökélyre, hanem eleven, játszi humorra még inkább bámulataba ejtette hallgatóit, mint számtani feladványainak megfejtése. Humorát mindig szellemesség támogatta. Egy alkalommal, népgyűlés volt, melyben Nondeaux is részt vett. A jelen voltak között egy fiatal uracs, aki a pásztor fiu éves évrétől s szellemességéről már sokat hallott, meg akarta próbálni Henriket, s egész komolyan tette fel neki a kérdést: mondja csak barátom, háromszor négy, mennyi az? A pásztor fiu híréből ismerte az uracost, s tudta, hogy hány-veti magaviselőté, de különben üres fejű ember, a feltett kérdésre minden habozás és elfoglaltság nélkül azonnal felelt: Ha az ön személyiséget azon számhoz, melyet a háromszor négy kiad, hozzá tesszük, 120 szám jön ki, — vagyis 3-szor 4=12, a következő számlál pedig az ön személye. „Zérus“ kiáltott fel a nagy tömeg, mi közben a szellemes fiu elhagyta a termet s a szűgyenkezve visszamaradt franczia uracost.

VEGYES.

A székesfővárosi községágyondu levágatók 6104 drb marha 8400 drb borjú, 3384 drb birka, 2282 drb bárány és 1 drb kecske. Összesen 20231 drb.

Gyapótot a lentől a következőkéül különböztetik meg: a megvizsgálandó szövetet czukor- és sóoldatba mártjuk és megszáritva, lassan elengedjük. A lenfonal szene száríra, a gyapóte fekete.

Közérszűrés hideg vízzel mosogatás gyakori dörgölés által mulik el.

Ilka tézta. Törjünk jól össze 14 deka irosvajtat, 14 deka zsirt, 22 deka czukort, 35 deka finom lisztet, egy czitromnak levét és leeresztelt hóját — lisztetted deszkán. Osszunk az egész tézstát három részre s minden részt külön megkenve baracszkizzal. $\frac{1}{4}$ kilo nagyságn torta süttöbe tesszük. Ezután szóp, barnára megsütjük és kiborítva jégcsukzonnal bevonjuk, azzal míg forró, kékfok vastagon, finoman szitált czukorral hintjük be.

Vaniliás szarvacskák. Vegyünk 75 deka finom lisztet; keverjük 5 kr. élesztőből kovászt, mely ha jó megkelt, egy egész és két tojásnak sárgáját kekeverjük czukorral, egy kis sót hozzá és annyi tejet, hogy az egész jó kemény rétestésztát képezzen. Ha jól összegyurtuk, tegyük nyújtó táblára, nyujtsuk ki kékfoknyi vastagságra és fele részére kenjük $\frac{1}{4}$ kilo irosvajtat, mely után a tézta másik felét ráhajlítjuk a megkelt föntre, s mint a vajás tézstákkal szoktuk, háromszor kisdörögünk. Ezután tézsták késsel 15 cm. hosszú és 6 cm. széles darabokra vagdaljuk; hintjük be a darabkák középtáj, vaniliás czukorral és csavarjuk, közepén jól megnyomva szarvacskával. Rakjuk süttő lemezre, s ha jól megkelték, olvasztott vajjal bekenve, nem forró süttőben szép sárgára sütjük. Közli: Két újdonsült gazdasszony.

SZÓREJTVÉNY.

F-r Jánostól.

Első része az embernek
Mindennapi étel.
Ünnepen, mint bűjtai napon
Úr és szegény él vele.

Másikának díszét adja
A gyönyörteljes tavasz
Mikor ékes zöldre festve
És virággal rakva az.

Kapcsolód össze, s a magyarnak
Híres mint a musulmannak;
Amak vírtéségéről,
Ennek vesztéségéről.

SZÁMTALÁNY.

Eliz-től.

Egy idegen bement egy apáca kolostorba s megakar-
ván tudni, hány apáca van bent, így szól az egyikhez: „Az
hiszem vannak vagy ötvenen e kolostorban.” — Mire az
apáca: „Éppen nem, — felelé — mert ha megégyesz az anyian
volnánk, mint amennyien vagyunk, meg fél anyian, meg
negyedrész anyian, s ahhoz még tizenhárom adnánk, csak
úgy lennénk ötvenen.”

Hányan voltak tehát?

A megfejtők között 3 érdekes könyvet sorsolunk ki.
Megfejtési határidő márczius hó 20.

Molt számbanban közölt talányok megfejtése a következő:

Koczkarejtvény:

Jókkai.

1. János. 2. Robur. 3. orkán. 4. dívat. 5. Zsófi.

Szó-talány:

Asszonyt kísér, Istent kísér,
A 9 éves Jókai

Csere-rejtvénye:

Néger.

Megfejtettek: Kerekes József, Bereti Blanka, Szőcs Imre,
Fuchs Ferenczóné, Husztek Verona, Dessauer Gábor, Angyán
Jenő, Aranka, Kiss Matild, Gal Lajos, Husztek Béla,
Vári Józsefné, Csillag Lenke, Szabó Odán, Büki Zoltán, Ko-
vács Lajos, Cerny Róza, Kozár Margit.

A sorsolásnál nyertek lettek: *Husztek Béla*, (Verne
„A gözház”) *Cerny Róza*, (Margitay D. „Megölt lelkek”) és *Kiss
Matild* (Kemény Zs. „Férj és nő”), kiknek a kitézött köny-
veket elküldtük.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

H. Jéla és Verona. — A beküldött talányokat alkalom
adán felhasználjuk. Köszönet! *K. József.* A beküldött sakk-
talány nincs jól beosztva s így nem közölhető. *Aranka és Irénke.*
Köszönet és üdvözlét. Mások is szívesen látjuk. *M. Ernő.*
Igen jó. Felhasználjuk.

Husvétii tojások.

Megérkeztek czégünkhez a legszebb és diszebb
piros tojások fa, selyem, plis, vagy bársonyból; festve,
kirakva, himezve, vagy egészen simán.

A tojások mind szétnyithatók és czukorkával,
vagy egyéb ajándék tárgyakkal tölthetők meg.

Nagyság és kivétel szerinti áruk 50 krtól kezdve
10 frtig.

Czukortojások szintén nagy választékban kap-
hatók 10 krtól kezdve 5 frtig.

Legkülönfélébb **illatszerek, fecskendők** stb. rak-
tára czégünknel.

Húsvétii sonka.

Kassai és prágai, szép sovány, 3-5 klos, kitü-
nően páczolt és füstölt darabok.

Kassai 1 kiló 1 frt.

Prágai 1 kiló 1 frt 20 kr.

Tyúkszemirtó.

Horváth-féle. Legjobb és e téren legkitünőbb szer,
mely a tyúkszemet 8 nap alatt fájdalom nélkül, gyö-
kerestül kiirtja, úgy hogy az többé ki nem ujul.

Egy tégely ára, használati utasítással 60 kr.

Szétküldés vidékre postán, a pénz előleges be-
küldése esetén bérmentve.

Országos főraktár czégünknel.

Aranka

a legjobbnak elismert padló fénymáz.

Kitünik, tartós, üvegsima fénye, szagtalansága
és könnyű kezelési módja által.

Egy 25 □mtr területre elegendő doboz ára 60 kr.

Országos főraktár czégünknel.

Legjobb tej

a hamisítatlan, friss fejesü tehén tej, nem pedig
a mindenféle összekevert és mesterséges uton
gyártott, úgy nevezett „javított tejkeszitmé-
nyek”, mert csak azon tej felelhet meg az
egészség követelményeinek, mely egészséges
tehéntől ered, frissen van fejtve és a legtisztáb-
ban kezeltetik. — Ilyen a Dreher Antal vaáli
és Szt.-Lászlói uradalmának tej minősége, mely
minden tekintetben első rangú, tiszta és ha-
misítatlan élelmi szere a szűkes-főváros lakóinak.

E tej naponta frissen és lefőtözletlenül kap-
ható czégünk napi bélyeggel ellátott dugak-
szokkal elzárt literes és tölthetős üvegekben,
literenként 14 krtét. Kivánatra reggel 6 óratól
kezdve díjtalanul házhoz szállítatik.

Bor-, sör-, pezsgő-, cognac- és likőrök napi árai

Telefon SZALÁDY ANTAL-nál Telefon

Budapest, VI., Andrássy-ut 86.

→ 1894. márczius hóban. ←

Bor:

Asztali fehér 1 üveg 1 lit. 35 kr.
Asztali fehér 1. 1 üveg 1 lit. 40 kr.
Badaosonyi fehér 1 üveg 1 lit. 50 kr.
Magyarföldi fehér 1 üveg 1 lit. 55 kr.
Asztali vörös 1 üveg 1 lit. 40 kr.
Szegárdi vörös 1 üveg 1 lit. 50 kr.

Sör:

Ászok, Dreher, vagy Résvényi társ.-tól kis üveg 10 kr.
Ászok, Dreher, vagy Résvényi társ.-tól nagy üveg 11 kr.
Bak nagy üveg 20 kr.
Pilseni nagy üveg 22 kr.
Kettős márcziusi nagy üveg 20 kr.
Korona (udvari) 20 kr.

Pezsgők: (francia)

Champion | Carte d'or — 2.25—4 frt.
Heidsieck Monopole sec. 4 frt 80 kr.
Cliquot E. 4 frt 80 kr.
Roederer Carte blanche 2.50—1.80 kr.
Mumma G. H. 2.80—4.80 kr.
Grand Sillery 4 frt 40 kr.
Aubertin 4 frt 50 kr.

magyar:

Jokey Club 1 frt 60 kr.
Kinesem 2 frt 20 kr.
Talisman 2 frt 50 kr.
Monopole 3 frt.
Louis Francois & Co. 1 üveg
2 frt 20 kr.
Lafit 1 frt 80 kr.
Sport 2 frt 50 kr.
Prinz of Wales 2 frt 20 kr.
Blaha 2 frt.
Chateau Pethéd 2 frt 50 kr.
Crement Rose 3 frt.
Fleur de Sillery 1 frt 60 kr.

Cognac: (francia)

Girard & Co. 1854. évi *** 7 frt.
1860. évi *** 6 frt.
*** 5 frt.
Salignac *** 5 frt.
J. Prünier & Co. 1.80—3.50 kr.
A. C. Meukow & Co. * 3 frt 50 kr. *** 4 frt 50 kr.
J. F. Martel *** 4 frt 80 kr. VSOP. 7 frt.

Gyümölcsök:

Alma, a legnemesebb fajokból kiválasztva 1 kilo 32 kr.
Naranos, 100 drb 2 frtől 5 frtíg.
Citrom, 100 drb 2 frtől 3 frtíg.
Füge Rázer vagy horvát 1 kilo 30 kr.
" Sultan fű és 1 kilós dobozokban 1 kilo 80 kr.
" Smirna 1 kilo 36 kr.
" tábla fehér 1 kilo 60 kr.
Barack, aszalt bozeni 1 kilo 80 kr.
Czukrozott gyümölcs, bozeni, legfinomabb minőségű 1 kilo 2 forint, francia 1 dob. 2 frt 80 kr.
Méz, akác, legtisztább csepegtetett, 1 üveg 10 kr., 60 kr.
Mák, I. rendű francia 1 kilo 40 kr.
Dió, I. rendű erdélyi 32 kr., francia 40 kr.
Magyór, olasz 1 kilo 60 kr.; magyar 1 kilo 40 kr.; feltörve olasz 1 kilo 1 frt.
Szilva, aszalt boszniai 1 kilo 32 kr. és 36 kr.
" háromszög (Brinella) 1 kilo 80 kr.
Malaga szőlő, 1 kilo 1 frt 50 kr.
Datolya, alexandriai 1 kilo 60 kr., Berber 1 frt 20 kr.
Cedrus, (Citronus) barma 1 kilo 1 frt 40, fehér 1 kilo 1 frt 60.
Birsalma sajt, 1 kilo 1 frt 60 kr.
Gesztenye, görcei 1 kilo 26 kr.
Must kolbász, verszecci 1 darab 20 kr., nagyobb 25 kr.
Sultán kenyér, 1 kilo 1 frt 40 kr.
Sutsuk kolbász, ezitrom és rózsza izzal 1 drb 20 és 30 kr.

Hennessy & Co. * 4 frt 10 kr. ** 4 frt 50 kr.
J. Robin & Co. * 4 frt. — ** 4 frt 50 kr.

magyar:

Világosi 1 frt 80 kr. és 2 frt.
Gróf Keglevich István | nagy * 1.40, ** 1.80, *** 2 frt.
Czuba Durozier | kis * —.90, ** 1.—, *** 1.20 kr.
Tokaji 2 frt. — gyögyogcognac 1 kis üveg 1 frt 20 kr.
Cognac Ipar R. E. Fine: 1 frt 80 kr. Superior 2 frt 30 kr.

Likőrök és léitalok:

Benedictin A. Lograndtő eredeti nagy üveg 5 frt 20 kr., fél üveg 3 frt 20 kr., negyed üveg 2 frt.
Chartreux valódi, zöld: 3 frt 50 kr., sárga 3 frt.
Maraschino valódi zúrt 1 kis üveg 1 frt, nagy 1 frt 80 kr.
Allasch, orosz 1 kis üveg korsó 1 frt nagy 1 frt 50 kr.
La Messine valódi francia egy üveg 2 frt.
Altwater, kis üveg 85 kr., nagy 1 frt 60 kr.
Mastic de Chio, görög Ital 1 üveg 3 frt.
Konyferinka, Jazsmin, Jazsminka. 1 üveg 1 frt 50 kr.
Absynth valódi svájci 1 üveg 1 frt 20 kr.
Crème de Cumin | igen diszes üvegek
" " Caracao | vagy diszes üvegek
" " Maraschin | vagy majolica vázlatban
Püncs essenz valódi angol 1 üveg 1 frt 20 kr.
Cserecsyane viz, legjobb minőségű 1 üveg 1 frt 80 kr.
Mindenféle más itt fel nem sorolt likőrök egyszerű vagy diszes üvegekben, a legújításosabb árakon kapjátok.
Barackpálinka, kis üstön 120ft keskenyebb 1 üveg fél lit. 1 frt.
Szilvortum, törökös és fenyőmag pálinka 1 üveg fél lit. 70 kr.

Rum:

Brasil, 1/2 lit. 50 kr. Cuba 2 frt.
1 lit. 1 frt. 40 kr. Jamaika 2.40—2.80—3.—
Cuba 1 lit. 1 frt 30 kr.
Magyar, francia, spanyol, valamint rajai pesenye- és csemege borok igen nagy választékban.

A gödöllői nagy. kir. korona-uradalom felügyelete alatt álló borszási szövetséget palackborainak raktára.

Külön árjegyzék.

Czukorkák és sütemények:

Fondans czukorkák legfinomabb 1 kilo 1 frt 50 kr.
czukorkák különféle alakban 2 frtől 2 frt 50 kr.ig.
Csokoládé Praliné legfinom. 1 kilo 1 frt 80 kr.
" Szivar (Britanica) 1 darab 6 kr.
" Szivarkák 100 drb 80 kr. 1 drb 1 kr.
" hal, rák vagy szivalakban 1 drb 5 és 10 kr.
" gömbök, lepénykék stb. szinesStaniollan felüggesztetű zsinórral 10 drb 20—30 kr.ig.
Salon czukorkák, legfinomabb minőségű 1 frt 60 kretől 2 frt.ig.
Naraneshéj, czukrozott, bozeni I. r. 1 kilo 80 kr.
Badeni kávészalétek, 1 kilo 2 frt 50 kr.
Fodormenta és magyoro szalétek 1 kilo 2 frt 50 kr.
Továbbá mindenféle egyéb czukorkák a legnagyobb választékban u. m. ezitrom, malata, gyümölcsös, épa, fodormenta, Ziliz, angolmenta, stb. 1 kilo 80 kr. Guni czukor 1 kilo 2 frt.
Salmiak czukorka 1 kilo 2 frt 80 kr. Brazillai gyökér melleszor 1 doboz 25 kr. Csinos kiállítású Bonbonierek papírból, arany-nyomással ezimirtatva, megtöltve a legfinomabb czukorkákkal 30 kr., 50 kr., 1 frt.
Czukorsütemények 1 tuczt 16 kr.
Nougat és Favorit Crème 1 kilo 3 frt 4 drb 4 kr.
Marzipán gyümölcs, levéllel 1 kilo 3 frt.

Megrendeléseket

pontosan s a leggyorsabban teljesítünk.

Büszker-, csemege- és háztartási cikkek napi árai

Telefon **SZALÁDY ANTAL**-nál Telefon

Budapest, Andrásy-ut 86.

1894. márczius hóban.

	Kilogramm			Kilogramm	
	frt	kr.		frt	kr.
Czukor darabos (Pilé)	—	43	Tea Mandarin	6	50
„ legfinomabb süvegben	—	44	„ dtto	7	50
„ „ kimérve	—	45	„ Cs. kever.	8	50
„ „ koczka	—	45	„ Pecco virág	10	—
„ „ törött	—	46			
Kávé Santos . . . . . 1 frt 70	1	80	Húsneműk.		
„ Portoricco	2	—	Sódar, prágai nyersen	1	20
„ Jamaika	2	—	„ „ kassai	1	—
„ Ceylon (Cuba) legfin.	2	10	„ „ prágai főve	1	70
„ Arany Jáva	2	10	Marhanyelv	2	80
„ Mocca	2	—	Párisi kolbász	—	80
„ Gyöngy	2	10	Disznósajt	—	80
„ pörkölt vegyitek	2	40	Gótai májas hurka	1	50
„ „ Cuba fin.	2	20	Szalámi	1	60
Csokoládé , Suchard, Masson, Maestrani és			Debreczeni kolbász	1	—
Sütőher-félék minden minőségben			Debreczeni szalona	1	—
Cacaopor , Blooker, Gaedke, Van Hanten,			Kolozsvári szalona	1	10
Suchard és Sütőher-féle			Bécsi kolbászka . . . . . 1 pár	—	12
Rizs Rangon	—	22	Frankfurti	—	06
„ Glace	—	26	Nyelvkolbász	1	50
„ Carolin	—	28			
Dara fin. v. durva szemű	—	18	Sajtneműk.		
Arpagyöngy 20, 24 kr.	—	28	Ementhali valódi 1-ső rendű	1	40
Sagó keletindiai	—	52	Groyi	—	90
Mandola Molfetta	1	20	Kárpáti	1	10
„ Ávola	1	30	Gorgonsola milanói	1	40
Mazsola szálló tisztított	—	68	Roquefort valódi francia	2	80
Bors fekete Singapore	—	90	Eidami	1	60
Szegfűbors	1	—	Parmesan	1	80
Csőtészta , Macaroni I. r. . . . . 36 kr.	—	40	Imperial . . . . . 1 drb.	—	18
Tarhonya tojásos	—	35	Gervais valódi francia	—	28
Borkó természetes jegezes	2	—	Camembert „ „ „ „	—	65
Bicarbona szikszó	—	26	Haggenbergi „ „ „ „	—	35
Olaj legfinomabb Aixi v. Nizza	1	20	Kincsem	—	18
Gyertya Stearin I. r. 6-os v. 8-as 560 gr.	—	42	Herberstorfi	—	20
„ „ „ 6-os v. 8-as 500 gr.	—	38	Schwarzenbergi	1	—
„ „ „ II. r. 6-os v. 8-as 560 gr.	—	40	Neufchâtel valódi francia . . . . . 1 drb.	—	25
„ „ „ 6-os v. 8-as 500 gr.	—	36	Strachino, milanói	1	20
„ „ „ „ Úr . . . . . 6-os v. 8-as 500 gr.	—	45	Romadour . . . . . 1 drb.	—	45
„ „ „ „ Király* 6-os	—	52			
Rizskeményítő legfin.	—	36	Halak és halmeműk:		
Buzakeményítő	—	24	Sardinia grado 1/3 20, 1/2 30, 1/4 36, 1/2 70 kr.		
Tápióka valódi francia . . . . . 1 dob.	—	48	„ „ Ph. Canaud 1/4 70, 1/2 1 frt 30,		
			1/3 2 frt 20 kr.		
Tea-sütemény és tea.			Sardinia Flon Père 1/4 70, 1/2 1 frt 20,		
Györi	1	60	1/3 2 frt 10 kr.		
„ I klos bádogsz.	2	40	Sardinia Victor freres 1/4 40 kr.		
Angol	2	60	„ „ Tertrais 1/4 70, 1/2 1 frt		
„ I klos bádogsz.	2	60	20 kr.		
Édes tea sütemény belföldi 1.60	2	—	Angolna kimérve	1	60
Piskóta	1	60	„ „ dobozban . . . . . 1 doboz	—	70
„ Vanil. legfin.	1	80	„ „ fagyalékban	1	—
Pezsgő piskóta . . . . . 1 doboz	—	50	Rákfark (Hummer)	—	70
Tea Suchong	3	75	„ „ 1 üveg	1	—
„ „ „	5	—			